

[Westermann.]

den Del, de faste Ejendomsbesiddere skulde udrede, efter hans og hans Partis Mening var fuldkommen urimeligt, men samtidig krævede den ærede Landstingsmand ogsaa, at i saa Tilfælde skulde det begynde med 75 pCt., og man skulde ikke foruddiskontere de ekstra Udgifter, som eventuelt senere maatte komme. Dette vilde forudsætte, at man gik op til en Afgiftspromille paa 0,54, og den ærede Landstingsmand Hr. Halfdan Henriksen henviste her til Bestemmelsen i § 2, ifølge hvilken det er den sidste 6-aarige Periode, der skal lægges til Grund for den fremtidige Afgiftsberegning. Der blev i den Anledning stillet et Ændringsforslag af Partiet Venstre og de Konservative ovre i Landstinget, men dette Ændringsforslag blev jo afvist.

Et andet Ændringsforslag, som Det konservative Folkeparti og Venstre søgte gennemført, stillet som Ændringsforslag Nr. 5, var et Forslag om, at der skulde gives Forsikringselskaberne et Inkassovederlag for det Arbejde, de havde med Beregningen og Opkrævningen af disse Summer. Den højtærede Minister nævnte i sin Fremsættelsestale, at det kun var Bidraget for de uforsikrede, der skulde opkræves ved Kommunens Foranstaltning. Jeg gør opmærksom paa, at det formentlig maa bero paa en Erindringsforskydning, for ogsaa Bidragene for de delvis forsikrede skal opkræves af Kommunen, men ser man paa de Udtalelser, som den højtærede Justitsminister selv har fremført, dels i Landstingstidenden Sp. 11, dels i Bemærkningerne til Lovforslagets § 7, hvor Justitsministeren netop taler om det meget omfattende Arbejde ved disse Beregninger og denne Opkrævning og særlig oven i Købet motiverer Lovens Ikrafttræden til 1. April 1939 med dette vældige Arbejde, kan man ikke ret forstaa, at Justitsministeren ikke kan indrømme, at naar en privat Virksomhed skal stille Personale, Kontor og Materiel til Raadighed for et saadant Arbejde, som udføres til Kommunens Fordel, den da skal have et rimeligt Vederlag for Inkasso af Penge for Kommunen. Forholdet er det, at Kommunerne tager Inkassoprovision af Staten. Hvorfor skal Kommunen saa ikke ogsaa betale en privat Virksomhed for noget saadant? Inkassoprovision bliver i øvrigt ogsaa betalt for Bidrag saa vel til Invalidforsikringsfonden som til Arbejdsløshedsfonden.

I Bemærkningerne til Lovforslagets § 2 er ogsaa den 6-aarige Periode, som i et tidligere Udkast var en 4-aarig Periode, udtrykkeligt motiveret med det betydelige

Besvær, som paaføres Forsikringselskaberne ved Omregning af Bidragenes Størrelse. Men til Trods for det store Arbejde, som Ministeren her indrømmer, at der udkræves, vil man nu sætte denne Lov i Kraft. Dette Lovforslag kan vel ikke blive vedtaget meget mere end en Maaned, før Loven skal træde i Kraft, skønt man ved, at den første Inkassation finder Sted den 15. Juni, med andre Ord paa et Tidspunkt, hvor det er praktisk talt, for ikke at sige reelt, umuligt at naa gennem Beregningerne. Jeg forstaa derfor heller ikke, naar alle har erkendt, at der forelaa dette store Arbejde, og det hastede meget, at det saa er trukket ud fra tredie Behandling i det andet høje Ting den 19. Januar til den 9. Februar, før Sagen kom til første Behandling her i dette høje Ting.

Med Hensyn til Lovens Ikrafttræden, som ovre i Landstinget ved Ændringsforslag af Regeringspartierne, tiltraadt af Justitsministeren, er ændret fra 1. April 1939 til 1. April 1938, vil jeg gerne lige gøre en Bemærkning. Vi fra vor Side har ikke kunnet give denne Ændring af Aarstallet vor Tilslutning. Der staaer i Betænkningen som Motivering for denne Ændring, at Flertallet finder ingen rimelig Grund til at udsætte Lovens Ikrafttræden til 1. April 1939. Jeg vil gerne stille det Spørgsmaal, om den af den højtærede Minister i Bemærkningerne til Lovforslaget givne Begrundelse ikke kan siges at være rimelig. Den højtærede Minister har i Bemærkningerne til § 7 givet en udmærket Redegørelse for Motiveringen for, at Loven først skal træde i Kraft den 1. April 1939, og ligeledes i sin Fremsættelsestale — Landstingstidende Sp. 11 — efter min Mening givet særdeles plausible Grunde, hvorfor Loven ikke burde sættes i Kraft før 1. April 1939. Ikke desto mindre har den højtærede Ministers Meningsfæller ovre i det andet høje Ting, hvor ogsaa den højtærede Justitsminister selv har Sæde, motiveret det Ændringsforslag, som de her har fremsat, med, at de Grunde, som den højtærede Justitsminister har fremsat, ikke har nogen som helst Rimelighed. Jeg kan ikke undlade at udtale en vis Beundring for den højtærede Justitsministers store Overlegenhed, naar han paa Trods af den Motivering, som er anført i Bemærkningerne til Lovforslaget, har kunnet give en saadan Ændring sin Tilslutning.

Fra vor Side har vi ikke kunnet tiltræde dette Ændringsforslag, som jeg har sagt af den Grund, at vi ikke mener, at det overhovedet vil kunne naas at faa gennemført det Arbejde, der skal foretages forinden.